
DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

HYDROTHORACE.

DISPUTATIO MEDICA

ANALYTICA

HYDROTHORACE

m. Carthy (D.)

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

HYDROTHORACE;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu; et

Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO

GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

DIONYSIUS MCARTHY,

HIBERNUS:

SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC. HON:

NEC NON

SOCIET. HIB. MED. EDIN. OLIM SOC. EXTRAORD.

Ad diem 12. Septembris, horâ locoque solitis.

Crescit indulgens sibi dirus Hydrops,

Nec fitim pellit, nisi causa morbi

Fugerit venis, et aquosus albo

Corpore languor.

HOR.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

=====
M DCC XCIX.

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURIA

DE
HYDROTHORACE

QUAM

AMICIS SUIS

RECTORI ACADEMIE MEDICAE

D. GEORGI BAIRD, S.T.P.

ACADEMIAE MEDICAE

RECTOR

ACADEMIAE MEDICAE

RECTORI ACADEMIE MEDICAE

RECTOR

GRADU DOCTORIS

SUBMITTITUR IN ACADEMIA MEDICAE

RECTORI ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

DIONYSII MONTANI

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

AD BIRMINGHAM

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

EDMUNDUS

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

RECTOR ACADEMIE MEDICAE

FRATRIBUS SUIS CHARISSIMIS,
DANIELI M^cCARTHY,

IN ARMIS PERITO,

ET

JUSTINO M^cCARTHY,

ARMIGERO,

DE NEWCASTLE,

IN COMITATU LIMERICENSI ;

HAS STUDIORUM PRIMITIAS,

UT EXIGUUM

FRATERNI AMORIS

TESTIMONIUM,

D. D. C.QUE

AUCTOR.

ERATIBUS SUI CHARISSIMIS

DANIEL MCCARTHY

IN ANNO PERITO

JUSTINO MCCARTHY

ARMIGER

DE NEWCASTLE

IN COMITATU LIMERICKENSIS

HABITANTIBUS PRIMARIIS

IN BRITANNIA

ET IN OMNIBUS

PROVINCIIS

ET IN OMNIBUS

ET IN OMNIBUS

---

*Bolster'd with down, amid a thousand wants,
Pale DROPSY rears his bloated form, and pants ;
" Quench me, ye cool pellucid rills !" he cries,
Wets his parch'd tongue, and rolls his hollow eyes.
So bends tormented TANTALUS to drink,
While from his lips the refluent waters shrink ;
Again the rising stream his bosom laves,
And Thirst consumes him 'mid circumfluent waves.*

DARWIN'S *Bot. Gard.*

Butler's kind words, said a thousand thanks;
Pete Drosser took his blood from, and faint;
"Thank me, ye can't believe till I, he cries,
What his party'd long, and with his hollow eye.
So much trembled Larraine to drink,
While from his life the reddest water spouts;
Against the sky from the hollow jaws,
And I hiss through his thin, with a constant roar.
DARWIN'S HOT GARD

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

HYDROTHORACE.

CUM nullus frequentior inter homines
graffatur morbus, nullusque periculi
fit plenior, quàm aqua intercus, nullus, pro-
fecto meliore æquioreque jure medicorum at-
tentionem sibi vindicare mihi videtur.

Varia pro variis quas occupat partibus apud
auctores fortitur nomina ; anasarca dicta, si
cellulosam telam tenet ; si caput, hydroce-

A

phalus ;

phalus; si abdomen, ascites; et si cava pectoris, hydrothorax. Cùm de singulis me dicere limites huic differtatiunculæ præscripti minimè patiantur, pauca tantum de Hydrothorace leviter perstringam; non quia me aliquid novi prolaturum fore spero, tam multi enim de hoc morbo concinnè admodum, ornatèque dixere. Quò minus verò de alio quolibet morbo scriberem, eadem omninò obstabant; erat tamen obtemperandum legibus hujusce cel. Academiae, quibus sancitum est, ne quis summos ambiat honores, nisi prius aliquid de re medica scripserit, quò, de ejus in arte Hippocratica progressis constet.

Sic elegantè breviterque morbum definiebat cel. CULLENUS:

“ Dyspnœa; faciei pallor; pedum œdema;
“ mata; urina parca; decubitus difficilis;
“ subita et spontanea ex somno cum palpitatione
“ excitatio; aqua in pectore fluctuans.”

Non semper ab ipso morbi exordio, certa indubique Hydrothoracis sunt signa; imo aliquando

aliquando res extra dubii aleam minime ponitur, nisi postquam jam morbus adoleverit, quod, quidem ipsi partium formæ est tribuendum; obstant enim costæ brevesque intercostales muscoli, ne aqua ad externas partes pervadat; hinc apud multos invaluit opinio, malum hoc, longè rariùs esse, quam reverà est. Ætati cuilibet et sexui dummodo remotæ admoveantur causæ, communis est morbus; annis provectos aut quos morbi, liberiorque meraciorum laticum usus, jam fregit debilitavitque, potiùs aggreditur.

Ingruit plerumque sensu ponderis et anxietatis, versus imam sterni partem percipiendæ; summa adest, præcipuè inter recumbendum, respirandi difficultas, quæ gradatim augetur, et in ascensu locorum acclivium, aut post motum, vix toleranda evadit; fitis inextinguibilis fit; et his symptomatibus consociatur tussis, initio ficca, paulò mox mucum ejiciens. Depravantur omnes functiones: Urina fit parca, maximè colorata, copiosumque sedimentum deponit; intumescunt præsertim vespere pedes;

des ; est arida, rigidaque cutis ; pallida facies, leucophlegmaticam formam refert ; pulsus frequens, debilis, et inæqualis ; adstricta plerumque alvus, quæ nonnunquam est nimis laxa ; decubitus fit difficilis ; et in nonnullis casibus orthopnœa accidit ; cùm verò non tantum est symptomatum atrocitas, quin hydrope laborans possit recumbere, interdum accidit, ut longè facilius sit decubitus in alterum latus. Ubi altera solummodò pectoris cavea aquâ oppletur, in affectum latus faciliùs feliciùsque recumbit æger, quinam minus præmuntur aquâ partes, quæ in latere ab eâ immuni continentur. Rarissima hydrope laboranti quies ; si tamen quoquomodo obrepit somnos, plerumque sensu ponderis et palpitationis ab eo excitatur, conqueriturque se terrificis somniis fuisse exagitatum. Hoc modo pars noctis maxima consumitur, donec, adveniente mane, hæc symptomata paulisper subsidunt, somnoque frui licet. Si illis symptomatibus superveniat fluctuatio quædam, in pectoris cavæâ, vel ab ipso ægro vel a medi-

co percipienda, hydropem adesse fas est concludere. Scroti intumescencia, pathognomonicum hydrothoracis signum, a quibusdam habetur, quæ quidem generalem hydropicam diathesin arguere mihi videtur, quoniam sæpe accidit hydropicis, in quibus verò ne minima aquæ in pectore suspicio erat. Auctâ mirum in modum aquæ mole, eò procedit morbus, ut pulmones suo officio fungi minimè demum queant, dum ingruit suffocatio, et mors, quæ omnium nostrorum gaudiorum et miseriarum finis, tragediam claudit.

DIAGNOSIS.

Empyema, solus est morbus, qui cum hydrothorace aliquando forsan possit confundi; hunc autem facillimè distingui potest, si sedulò ad symptomata animadvertemus, subitam scilicet e somno excitationem, pulsum debilem et inæqualem, &c. Ipsa verò ægrotantis historia,

ria, si de eâ diligenter inquires, erroris periculum submovet, verum enimvero semper ab inflammatione, quæ raro si unquam hydrothoracem inducit, empyema est oriundum.

CAUSA PROXIMA.

In eo fita est causa morbi proxima, ut, vel, altera tantum, vel ambæ pectoris cavæ, aquâ oppleantur; hæc verò aquæ congestio, vel ab aucta exhalatione, vel ab imminuta absorptione, vel a duabus his causis simul locum tenentibus, vel a thoracico ductu, aut lymphaticis vasibus ruptis, oritur.

CAUSÆ

CAUSÆ REMOTÆ.

Causæ unde morbus enascitur, meritò ad genera duo referuntur, alteræ, Prædisponentes, alteræ, Excitantes dictæ.

CAUSÆ PRÆDISPONENTES.

Ad hoc genus pertinent quæcunque corpus debilitant infirmantque. Cibus parcus et aquosus; cœlum frigidum humidumque; iners et desidiofa vivendi ratio; liberior meraciorum laticum usus; immodica venus; nimia corporis exercitatio; animi affectus deprimentes; timor, tristitia, et cætera: si quid ventriculo prius infirmato, eo ipso corpus ejusdem debilitatis confors facit; frequentior inebrietas, narcoticorum, opii, viz. theæ, coffeæ, abnormis usus; immodicæ sanguinis evacuationes,

uationes. Feminae verò, quibus suæ sunt fibræ laxæ admodum et debiles, quibus etiam suæ sunt propriæ evacuationes, huic morbo, quàm mares, sunt opportuniores. Qui humidas paludosasque regiones incolant, obstructâ, viz. perspiratione, imò etiam auctâ forsan per cutem resorptione, ad hunc morbum esse proclives reperiuntur.

CAUSÆ EXCITANTES.

Cavum humani corporis quodlibet, aquoso humore continentèr irroratur, qui a vasis quibusdam, propter quo funguntur officium, exhalantibus dictis, defluit: ne verò congesto stagnanteque hoc humore, corpus aliquid detrimenti capiat, est etiam institutus alius vasculorum ordo, qui illum resorbeant, et ad cor revehant: si igitur ambo vasorum ordines, quæ suæ provinciæ sunt, rectè perficiant, id est, si pro data exhalationis ratione, fiat resorptio, nulla prorsus erit reformidatio aquæ
inter

intercutis ; si verò plus ab exhalantibus defluit, quam ab absorbentibus revehi potest, aquæ congestio, atrocesque ejus sequelæ, ullo sine dubio, locum habebunt.

Ex his igitur facile intelligitur, duplicis esse generis causas quæ hydropem procreant.

1mò, Quæ, videlicet, exhalationem adaugent.

2dò, Quæ resorbendi vim imminuunt.

Exhalatio augetur, iis omnibus rebus, quibus sanguinis ad cor reditus vel retardatur, vel penitus inhibetur, e. g. Arctis nimis ligationibus, &c. obstructo corde, vel majoribus arteriis, propter eorum valvulas, vel ipsa jam ossa facta. Id etiam efficient, quæ sanguinis refluxum a dextro ad sinistrum cordis ventriculum præcludunt, tubercula, vel ipsi pulmones sanguini impervii facti, &c. ; hinc asthmati sæpissimè supervenit hydrothorax ; si plus justo venæ distendantur, si menses, hæmorrhoides, aut aliæ quælibet evacuationes, supprimantur, sæpius malum orietur ; hæc enim generalem inducant plethoram, minus

liberè expeditèque sanguis ab arteriis ad venas transmeabit, proindèque copiosior evadit exhalatio. Nimius aquosus potus, præsertim frigidus, post vehementiorem corporis exertionem, et calente adhuc corpore, profusiores sæpiùsque repetitæ venæsectiones, hæmorrhagiæ, eundem omninò eventum habebunt; remotis enim rubris globulis, coagulabilique sanguinis parte, simul cum sero, longè citius renovabitur utroque serum, proindèque copiosior erit aquosi humoris vis, qui per exhalantia defluet.

Nunc ad eas deveniendum est causas quæ resorptionem imminuunt.

Quæcunque auctæ exhalationis causæ sunt, imminuere etiam resorptionem reperientur; illæ enim debilitando corpus, præcipue vim suam exerunt; sed absorbentia ab hac debilitate immunia esse minimè possunt. Lymphaticorum, aut glandularum per quas lymphatica transmeant, labes, a quibusdam ad hoc causarum genus, referenda censetur; adhuc tamen sub iudice lis est; cum verò animadvertimus,

madvertimus, quàm frequenter anastomosis lymphatica inter se consociantur, vix nobis persuasum habemus, id unquam propter quorundam obstructionem fieri posse. Ill. CULLENUS postquam conclusit, hydropem minimè a particulari quarundam mesentericarum glandularum obstructione oriri: sic strenuè suam doctrinam confirmat:

“ An hydropic swelling, indeed, seems
“ often to affect the arm from a tumor of the
“ axillary gland; but it seems to me doubtful, whether the tumor of the arm may
“ not be owing to some compression of the
“ axillary vein, rather than to an obstruction
“ of the lymphatics*.”

RATIO SYMPTOMATUM.

Dyspnœa.—In eo fita est vita omnium, quæ spiritum trahunt, animalium, ut aliquâ aëris atmospherici parte vescantur; si autem, quocunque

* CULLEN'S First Lines, Art. M.DC.LXV.

cunque modo, ita aëri aditus precludatur, ut ea quâ par est copiâ admitti non possit, pro data impedimenti ratione, ad aëra introfufcipiendum enititur animal ; cùm igitur aqua in pectore collecta, in pulmones premit, enafcitur acerbiffimum illud fymptoma, et periculi pleniffimum, quod dyfpncea dicitur. Eide-
dem caufæ quæ liberum fanguinis per pulmones fluxum, proindéque ejufdem a capite ad dextrum cordis ventriculum præpedit refluxum, adfcribendus eft ille cœruleus, et etiam aliquando lividus, faciei color, qui pro-
vecto morbo obfervatur.

Pallida facies.—Duplex imprimis videtur effe origo hujus fymptomatis.

1mò, Quia nimia præ cæteris fanguinis partibus eft aquofi laticis copia.

2dò, Quia fluida ab externis ad internas partes refluunt.

Intumefcentia pedum.—Hæc quidem, magna ex parte, generali corporis debilitati tribuendum videtur, fed imprimis, fanguini ægriùs pulmones permeanti, quo fit, ut diftendantur

dantur venæ cavæ, sanguinique difficilior evadit ab arteriis ad venas transitus, hinc copiosior exhalatio ; si verò spectetur, facilis ab una ad alteram telæ reticulatæ cellulam aquæ descensus, ipseque corporis per diem situs, plana admodum perspicuaque erit ratio, cur intumescencia fit magis vespere percipienda.

Urina parca,—inde profectò enascitur ; largior, videlicet, fluidorum copia ad thoracem propellitur, proindeque minor ad renes, unde urina secernatur ; eadem omnino de causa, me saltem iudice, parciores sunt aliæ omnes secretiones.

Decubitus difficilis. — Recumbente corpore, viscera ad superiores partes reflua, septum transversum premunt, ita, ut minus iusto ampliatur thorax, sanguisque ægerrimè pulmones pervadit ; inde oritur acerbissimus ille sensus quo æger, ut erecto sedeat trunco, suadet.

Subita ex somno excitatio,—eidem causæ maxima ex parte est referenda ; id etiam superest

pereſt addendum, frequentiffimè magnam aquæ vim pericardio ineſſe, quæ, cor premendo, ne liberè agat cohibet, huic quæ ſenſui dat originem.

PROGNOSIS.

Infauſta planè eſt in pleriſque hydrothoracis caſibus prognofis. Si verò morbus ab organica cordis aut largiorum vaſorum affectione, iifdem videlicet, aut eorum valvulis, ad offium naturam vergentibus, obſtructis pulmonibus, &c. ortum ſuum ducit, res extra omnem medelæ ſpem eſt judicanda. Si æger ætate eſt provectus, et debilis ; prava cujuſlibet generis fit vivendi norma, aut morbis jam fractus ; ſi urina parca, maximè colorata, copioſumque ſedimentum deponens ; proſtratus appetitus ; ſitis inextinguibilis ; difficilis reſpiratio, nec niſi erecto trunco exercenda, ſi medicamenta levamen attulerunt nullum ;
denique

denique si febris, paralyfis, coma, vel dilirium irruerunt ; jurè et meritò ægrum ad exitum suum properantem pronunciatur.

Si autem pulsus est æqualis, facilis respiratio, rem ab organica affectione minimè pendere fas est concludere ; si mitiora omnia symptomata, morbus recens, fitis et appetitus fermè ad naturæ normam, urina sanitatis colorem referens, et post adhibita remedia profusius profluens ; facilis etiam inter recumbendum respiratio ; si denique æger ætate florens, cui ante morbum sanus erat corporis habitus ; rem feliciter cessuram expectandum est : Et non abs re erit hìc observâsse, hydrothoracem aliis omnibus aquæ intercutis speciebus, si anasarcam excipiamus, per tempus levatu longè esse faciliorem.

METHO-

METHODUS MEDENDI

Commodè ad tria capita refertur :

1mò, Remotæ causæ, si etiam supersint, sunt removendæ :

2dò, Fluida, quæ in cava thoracis effusa fuere, sunt evacuanda :

3tiò, Obstandum est futuræ eorum congestioni, vires ægri refocillando, et firmando.

Ut primum medendi consilium, rectè probèque perficiatur, sedulò removendæ sunt omnes illæ causæ, quæ morbum procreare solent ; cujus generis sunt, humidum frigidumque cœlum, meraciores haustus, &c. quæ quidem plerumque jam remotæ sunt priusquam medicus arcessitur. Si hepatis aut aliorum viscerum labem aut obstructionem suspicaremus, valde proderunt tartari crysalli, et mercurius, quibus proinde liberè est utendum.

Secundo

Secundo medendi consilio obtemperaturus, vel aquam expelles iis viis, quas ad hunc usum natura paravit, vel arte chirurgicâ nixus, eidem exitum offertur : quæ autem naturalibus excretionibus favent medicamenta, Cathartica, Diuretica, Emetica, Sudorifica et Sialogoga ; validissima etiam sunt quæ aquam viis ad hunc usum a naturâ paratis expellant : verum enimvero hæc omnia remedia, dum agunt, stimulum exerunt non exiguum quidem, quo resorptionem fluidorum egregiè expediant. Cùm verò laxæ admodum sint, vixque ulla sentiendi vi donentur hydropicorum fibrillæ, largioribus dosibus medicamenta sunt adhibenda, ut suum obtineant effectum.

CATHARTICA.—Antiquissimus est eorum ad aquam intercutem debellandam usus, et aliquando expectationi minimè impares cessere : ad classes duas, a majoribus referuntur, alia drastica, alia mitiora dicta : drastica propter maximam suam, ut opinabantur antiqui, ad aquam illiciendam vim, hydrogoga dicebantur, et anteponebantur cæteris cùm res erat de aqua

intercute curandâ ; iis verò jurè et meritò abstinere recentiores, quibus probe perspectum fuit, hanc minime istis medicamentis inesse utilitatem, imo etiam eadem, si sæpiùs usurpantur, periculi esse plenissima.

Drastica—sunt gambogia, helleborus niger, scammonium, raphanus rusticanus, elaterium, jalapa, colocynthis, &c. ; horum verò mitissima non penitus obsoleverunt, et nonnunquam præscribuntur, cùm ea quæ ad secundum genus pertineant, suo non fungantur officio, nullaque superest expectatio ; illis tamen cautè est utendum.

Ad alteram classẽ spectant, omnes sales neutri, mercurius, &c. ; sæpiùs profunt minùsque iis inest periculi ; crysalli tartari, si largiori aquæ copiâ dissolvantur, vix ullo alio remedio locum cedunt. Duplex hujus remedii virtus, leniter alvum movet, urinæque fluxum mirum in modum expediet ; five ad alvum purgandam, five solummodo ad urinam movendam, adhibeatur, optimos eventus habet ; felicius tamen ad alvum ciendam, ut videtur,

detur, usurpatur, quoniam minimè hoc modo urinæ fluxus imminuitur, licèt maxima sit alvi purgatio. Mercurii mitis, cum mitioribus drastrictis consociati, frequens et plurima fuit utilitas.

Jampridem observatum est cathartica, brevissimo temporis intervallo, dum ferant ægri vires, esse repetenda ; quia, si recte judicamus, nisi subitò resorptio promoveatur, exinanitiones corpus infirmant, proindèque morbo opitulantur.

DIURETICA.—Ea est profecto diureticorum remediorum utilitas, quod exinanitiones haud exiguas efficiant, corpus verò minimè debilitant ; sæpissimè igitur adversus hunc morbum præscribuntur ; hoc tamen maximè dolendum est, eorum affectus adeo esse incertos, ut aliquando eorum ope urinam minimè movere possis, licèt singulis fueris usus. Usitatissima sunt, scilla, digitalis, allium, colchicum, nicotiana, crysallique tartari.

Scilla,—jamdudum inter diuretica medicamenta locum obtinuit, et etiam nunc non ignobiles

nobiles agit partes : duplex est modus quo præscribi solet, vel infusa, vel ut aiunt in substantia : si posteriori modo datur minus est vomendi periculum : maximam affert utilitatem cum mercurio confociata ; manè scilla, et vespèrì mercurius, est porrigendus : quoniam verò scilla nonnunquam, in quacunque formâ administrata, vomitum excitat, cautissimè eâ utendum est ; si enim vomitus occurrit difficilimè sistetur, ægerrimèque ægrotans suadetur ut eam iterum sorbeat ; initio igitur parvæ sunt dandæ doses, quæ gradatim augendæ sunt.

Digitalis, — quondam rarissimè a medicis præscribebatur, narcoticam ejus vim reformidabant. Nuperrime verò herba illa, auctore WITHERING, locum inter medicamenta obtinuit, aliisque omnibus diureticis præcellere videtur ; probè adhibita adversus quamcunque aquæ intercutis speciem, maximè valet ; HOPE verò Professor noster clarissimus, omnino asserit se, suâ experienciâ, tandem comperit habere, thoracis hydropem, præ aliis quibuslibet,

buſſibet, a digitali eſſe debellandum ; hujus infuſum in Noſocomio Edinburgeno, æſtate 1798, feliciffimè porrexit ſagax clinicus, homini cuidam qui omnibus laborabat ſymptomatibus quæ hydrothoraci propria habentur, neque tamen hujus ætas, vel corporis habitus, ſpem ullam dabant. Cautiffimè digitali eſt utendum ; nam, non ſecùs ac alia hujus clafſis remedia, ſi largioribus doſibus aut frequentius propinatur, peſſimos habet eventus. Nauſeam, vomitum, vertiginem ciebit, pulſumque quàm rariffimum efficiat ; ſi quid illis ſymptomatibus fimile oriatur, ſtatim eâ eſt abſtinendum ; non niſi poſtquam mala evanuerint iterum adhibenda.

Allium,—multis laudibus a SYDENHAMO extollitur, quippe quod incipiente morbo, ægrum refocillat, viresque ejus reficit ; multos homines, hujus remedii non parcâ manu adhibiti ope, penitùs ab aqua intercute convaluiſſe, teſtatur vir omni fide dignus. Nonnihil verò periculi habet immodicus hujus remedii uſus ; et ſi fit ulla viſcerum labes, cane
et

et angue pejus est vitandum stimulans illa medicina, quæ morbum pejorem efficiet.

Colchicum.—Diu est cum herba illa, propter maximam quâ agit vim, inter venena habebatur. Ill. verò STOERK, post multa de hac re instituta experimenta, extra dubii aleam posuit: Syrupum ex ea confectum, licet pulvis ipsa pessimos haberet eventus, innocuum validumque esse remedium, quod, ad ℥ii vel iij. commodè porrigi potest. Cùm verò a spe expectationeque nostra multum exciderit, vix unquam nunc præscribitur.

Nicotiana.—Vim illius diureticam maximè commendat Dr FOWLER, qui se hanc herbam, feliciter admodum usurpasse, planè affirmat, vel aquâ, vel vino infusam, iis verò dosibus præscriptam, ut ventriculum lenitè stimulet, et excitaret paulisper nauseam. Non sine laude esse dicitur nicotianæ cinerum infusum; verò tamen similiùs videtur, iis nullam inesse propriam virtutem, easdemque vegetabilibus lixiviis esse simillimas, quæ alkali vim maximam habent.

Cryalli

Cryſtalli Tartari.—Horum utilitas unanimo medicorum iudicio ita confirmata ſtabilitaque eſt, ut pluribus in illius laudem verbis minime opus ſit.

Multa alia de quibus nihil hîc diximus, inter diuretica medicamenta vulgò numerantur; quæ verò in medium protulimus, validiſſima uſitatiffimaque ſunt. Forſan non abs re erit hîc animadvertiſſe, virtutem diureticam horum medicamentorum, maximè ab aquæ copiâ, quâ ſunt diſſoluta, pendere; quod quidem de cryſtallis tartari eſt veriſſimum, qui vix ullam habent vim, ad urinam promovendam, niſi maximâ aquæ vi ſint ſoluti.

Arbitrabantur veteres morbum atrociorẽ fieri, uſu liquidi cujuſlibet; hodiè verò novimus, rem prorsus ſe aliter habere, ſi pro datâ aquæ ſorptæ ratione, excretiones per renes fiunt.

EMETICA.—Spontaneus nonnunquam occurrit vomitus, qui reſorptioni maximè favere refertus eſt; hinc quod valeant arte excitati experiendum quidam iudicaverunt; ſi verò vomitoriis

mitioriis curationem instituere fert animus, validissimis antimoniis est utendum, quæ propter suum asperiores agendi modum, sæpius præscribi non decent ; provento autem morbo, aut si paralyseos, vel apoplexiæ ulla sit suspicio, iis certè est abstinendum : quidquid verò de vi quâ pollent hæc medicamenta, ad aquam intercutem debellandam, decantatum fuerit, minimè certè, propter debilitatem quam ventriculo, proindèque toti corpori, inferunt, ad hunc morbum removendum sunt accommodata.

SUDORIFICA.—Si post corpus frigori expositum, ab obstructâ perspiratione, aqua intercus oritur, ea medicamenta, quæ ad hanc excretionem expediendam maximè pollent, a CELSO imprimis commendantur, qui plurimos hydropes sudore fugatos fuisse omninò affirmat : cum res ipsa hæc remedia postulare videtur, minime sunt negligenda ; et primas sine dubio sibi vindicant, quæ ex antimonio præparantur ; verbi gratiâ, antimonium tartarizatum, sive solum, sive cum opio confociatum, adhibeatur ;

beatur ; non contemnendum etiam opium, cum pulvere ipecacuanhæ conjunctum, quod quidem notissimus Doveri pulvis : nonnihil etiam commodi et utilitatis afferunt diluentia, vestesque quæ corporis calori favent : rarissime tamen sudorifica usurpantur, corpus enim debilitant, aliasque excretiones immi-
nuunt.

SIALOGOGA.—Omnibus sialogogis medicamentis, antecellet mercurius, qui si eâ porrigatur copiâ ut os afficiat, sæpissime insignitèr proderit ; mercurii verò utilitas, in eo sita est, non tantum, ut salivæ fluxum, sed etiam alias secretiones expediat, verùm enimverò rarissimè salivæ fluxus expeditur, quinetiam eæ quæ per cutem fiunt augeantur secretiones.

Duplex est modus, quo aqua, arte chirurgicâ, expellatur, vel vesicatoria, sive quæ fonticuli, sive quæ setacea, distinctionis causâ, dicuntur, imponuntur, vel celebratur paracentesis. Multa sunt tamen quæ nos a priori modo deterreant. Vulnus enim hoc modo factum, propter maximam corporis debilitatem,

præcipuè si jam provectus sit morbus, in sphacelum nonnunquam definit. Paracentesis verò, ab HIPPOCRATIS diebus, qui minutissimè modum quo sit celebranda descripsit, ad nostrum usque tempus, vario successu fuit usurpata : alii contendunt, maximam fore illius utilitatem, si priusquam morbus adolevit, viresque sunt prostratæ, in auxilium vocatur ; alii verò planè affirmant, eâ omnino esse abstinendum, quamdiu spem aliquam alia medicamenta faciunt. Innocuum est profectò remedium, sed rarissime profuit ; de eoque, quod illustrissimus Professor de alio huic simillimo dicere solebat, meritò affirmari potest ; Mortis quidem id non esse causam, sed etiam minimè salutis.

Nunc ultimum, non minimi verò momenti consilium leviter attingam ; quo, scilicet, admonemur, ut ægri vires reficiantur, quo præcludatur reditus morbi : hoc verò perficietur, tonicis medicamentis, probâ dietâ, necnon exercitatione.

Inter

Inter tonica eminent chalybeata, cortex Peruvianus, et amara, quæ non solum universum corpus firmant, sed etiam addunt tonum partibus quæ concoctioni inserviunt.

Dieta.—Cibus est porrigendus, qui multum vires refocillet, corpusque bene nutriat; bonus fermentatus panis, paululum vini, aut fortioris cerevisiæ, quæ Anglicè *porter* dicitur.

Exercitatio.—Nunquam est negligenda exercitatio, quâ nihil præstantius ad vires firmandas, dici aut excogitari potest: ea verò est aliis anteponenda, quæ plurimos ad actionem musculos ciet, ita, enim sanguinis refluxus expeditur; hinc, ambulatio, vel equitatio, cæteris præstant; si minus ad illas valet æger, gestatione in curriculo utatur; eâ ratione, appetitus excitatur, exhilaretur mens, omnesque augentur excretiones. Si intumescere incipiunt pedes, sunt fricandi, horis præsertim matutinis, vel instrumento ad hunc usum præparato, vel ipsâ manu, quæ vel nuda insigniter prodest, hanc verò vel lanâ vestiri,
vel

vel oleosis medicamentis imbui, decet; non tantum ut ægri cuti faveatur, sed etiam de remedio digniore sentiat hydrope laborans, proindeque obsequiosior re utatur. Hic observandum est, ab imis ad superiora esse fricandum, ut aquæ descensui obfistatur.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1799
M.1